

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 maja 2015 r.

Poz. 3024

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.132.2015.15 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr VII/27/2015 Rady Miejskiej w Sompolnie z dnia 30 marca 2015 r. w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Sompolno - *ze względu na istotne naruszenie prawa.*

Uzasadnienie

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) oraz art. 11 ust. 1 i art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.).

Uchwała Rady Miejskiej w Sompolnie została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 kwietnia 2015 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje

Na sesji w dniu 30 marca 2015 r. Rada Miejska w Sompolnie podjęła uchwałę w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Sompolno.

Podstawę prawną do uchwalenia rocznego programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt stanowi art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, zgodnie, z którym rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, tj. zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywania określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt, ustawodawca zawarł katalog zagadnień które rada gminy, podejmując uchwałę w sprawie przyjęcia programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności, powinna szczegółowo określić w programie. Zgodnie z nim, program obejmuje:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Zgodnie z pkt 1 przywołanego przepisu ustawy wymagane jest zawarcie w programie regulacji dotyczącej zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Obowiązku tego Rada Miejska w Sompolnie nie wypełniła, ponieważ nie wskazała w uchwale adresu konkretnego schroniska, w którym należy umieszczać bezdomne zwierzęta. Rada Miejska ograniczyła się jedynie do stwierdzenia w § 2 pkt 3 uchwały, że przez schronisko rozumieć należy Schronisko dla zwierząt w rozumieniu art. 4 pkt 25 ustawy, które zostanie wybrane w odpowiednim trybie przewidzianym przez przepisy prawne dla realizacji celów zawartych w Programie. Tak ogólne uregulowanie nie konkretyzuje w wystarczającym stopniu normy wyrażonej w ustawie i nie zapewnia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku. Rada Gminy powinna w sposób wyczerpujący uregulować zakres spraw wynikający z delegacji ustawowej. Zobowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia udzielonego jej przez ustawę. Z istoty aktu prawa miejscowego wynika aby regulacje w nim zawarte były jasne i precyzyjne, w sposób kompleksowy wypełniające delegację ustawową. W związku z powyższym to do Rady Miejskiej należy wskazanie konkretnego schroniska, do którego przewożone będą bezdomne zwierzęta.

Stanowisko to podziela Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który w uzasadnieniu do wyroku z dnia 13 marca 2013 r. (sygn. akt II OSK 37/13) stwierdził, że „wymóg "zapewnienia" bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt może być spełniony tylko w sytuacji gdy takie schronisko już na tym etapie uchwalania programu istnieje i jest to schronisko konkretne, jednoznacznie oznaczone. Tak oznaczonemu schronisku można w programie powierzyć realizowanie określonych w art. 11a ust. 2 pkt 3-6 zadań.”

Nie jest wystarczającym wypełnieniem powyższego obowiązku tymczasowe umieszczanie zwierząt w przytulisku, o którym mowa w § 4 uchwały. Skoro bowiem ustawodawca wymaga zapewnienia miejsca w schronisku, to placówka, w której umieszczane będą bezdomne zwierzęta, powinna być schroniskiem w rozumieniu ustawy o ochronie zwierząt. Zastąpienie go przytuliskiem stanowi zatem naruszenie art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy.

Ponadto dla skutecznej realizacji zadań własnych gminy polegających na zapewnieniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz ich wyłapywaniu uchwalony program powinien zawierać wskazanie konkretnego gospodarstwa rolnego, jak również podmiotu zajmującego się wyłapywaniem zwierząt bezdomnych. Należy bowiem podkreślić, że ustawa przewiduje krótki, bo roczny termin obowiązywania programu, co przemawia za skonkretyzowaniem jego treści, dostosowanej do warunków i okoliczności występujących i przewidywanych w danym roku, a nie nadawaniu mu wyłącznie charakteru ogólnych ram, które dopiero wymagałyby dalszej konkretyzacji, co wiązałoby się nadto ze skróceniem realnego czasu podejmowania działań w zakresie opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt zgodnie z planem uchwalonym w danym roku (por. wyrok WSA w Poznaniu z dn. 12.09.2014r., II SA/Po 593/14; wyrok WSA we Wrocławiu z dn. 29.01.2015r., II SA/Wr 631/14; wyrok NSA z dn. 13.03.2013r., II OSK 37/13, CBOSA). Obowiązku wskazania ww. podmiotów w programie Rada Miejska w Sompolnie nie zrealizowała, nie wypełniając tym samym delegacji ustawowej.

Podsumowując stwierdzić należy, iż uchwalony przez Radę Miejską w Sompolnie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Sompolno zawiera wady prawne, które powodują konieczność wydania niniejszego rozstrzygnięcia, stwierdzającego nieważność ww. uchwały.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek